

Geachte hoofdredactie,

15-03-2013

Naar aanleiding van het artikel in **Opinie 02-03-2013** het volgende stukje met een aantal vragen die tot nadenken stemmen. Kunt u dat plaatsen in de rubriek Opgemerkt?

Met vriendelijke dank

PF vd Meer

Een Paas-vraag

Hoe vergeeft God onze zonden?

In de Heidelbergse Catechismus vraag & antwoord 12-16 wordt gesproken over betaling aan God. Er wordt verwezen naar een middelaar, die voor ons betaalde.

Wanneer ik bij een vriend-A een schuld heb die ik niet kan afbetalen, en er is een andere vriend-B die voor mij deze schuld voldoet, is er dan sprake dat vriend-A mij iets zou dienen te vergeven? Wanneer de schuld afbetaald is valt er mijns inziens niets meer te vergeven. Betaald is betaald, en vriend-A heeft verder niets te eisen.

Wanneer Jezus als middelaar voor onze zonden bij God zou betaald hebben, wat heeft God ons dan nog te vergeven? Vergeving (kwijtschelding) is afzien van straf door schuldeisers zónder afbetaling, wanneer er geen betaling kan geschieden.

Uit Psalm 51 en 32:5 blijkt dat God na oprechte schuldbekentenis vergeeft. *Ik zal belijdenis van mijn overtredingen doen voor JHWH; en Gij vergaaf de ongerechtigheid mijner zonde.* _Vergeeft God in het O.T.

op een andere wijze dan in het N.T.? _Kan één mens sterven voor andere mensen? Eist God in het 'verlossingsplan' dat er bloed moet vloeien ter voldoening voor de zonden en om Zijn toorn te stillen?

Door anderen te laten betalen voor eigen falen mist toch alle moraal? Waar komt deze volgens het Romeinse recht gemaakte visie vandaan? Ligt de rechtsgrond voor vergeving in offers? Deze ligt toch in de schuld-erkenning en rust op Gods barmhartigheid?

Wat staat er in Ezechiël 18?

Vers 20 **De ziel, die zondigt, die zal sterven; de zoon zal niet dragen de ongerechtigheid des vaders, en de vader zal niet dragen de ongerechtigheid des zoons;**

Hieruit blijkt toch dat elk mens volledig verantwoordelijk is?

P.F.v.d.Meer, Harskamperweg 5, 3774JN Kootwijkerbroek